

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta.
Előfizetési ára
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt
számla 17.270 sz.

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m.

Felelős kiadó: DRENYOVSKY JÁNOS Kécskés, Fő-tér 12., fsz. 2.

Evangelizáció.

„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai,
aki békeességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki
ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened!” — És. 52 7,

A gyenesdiási Kapernaumban tartott nyári konferencián örven-
detes elindulás történt az evangelizáció munkájában. A konferencia
tagjai közül többen adományokat juttattak a költségek fedezésére;
mások ajánlkoztak munkára; végül voltak, akik kérték, hogy gyü-
lekezetükben tartassanak evangelizációs napok. A gyenesdiási kon-
ferencia megindulás folytatásaképpen Budapesten, okt. 12.-ikén,
már részletesebb terv alakult ki egy baráti megbeszélésen. Eszerint
10 napig tartó evangelizáció tartatnék a közel jövőben a következő
gyülekezetekben: Domony, Győr, Fót, Kemeneshőgyész, Nagytar-
csa, Ósagárd, Szarvas, Tokaj, azonkívül a soproni Theológus-Ott-
honban. Rövid megbeszélés folyt az evangelizáció anyagáról és be-
osztásáról is.

Kétségtelen, hogy minden egyes helyi gyülekezetnek köteles-
sége az evangelizáció, vagyis az a munka, hogy az evangéliomot
elvigye a különböző egyháztagokhoz s őket is bekapcsolja a Krisz-
tus egyházának élő és benső közösségébe. Az evangelizáció elha-
nyagolása azt jelenti, hogy a gyülekezet nem mindenben tesz ele-
get Ura parancsának. Miután az evangelizáció az említett megbe-
szélések révén immár közel jutott a megvalósuláshoz, szükséges-
nek mutatkozik, hogy ezt a nélkülözhetetlen munkát és elodázha-
tatlan feladatot egyházunk közvéleménye előtt nyilvánosságon tart-
suk. Mert az a baráti kör, amelyből kiindult, nem akarja ezt szaba-
dalmaztatni, hanem azt szeretné, hogyha minél szélesebb körökben
és minél nagyobb munkásgárdával folytathatna egyházunk egész
területén.

Rendkívül nagy fontossága van az evangelizációnak a gyerme-
kek és az ifjúság körében. És itt a Missziói Gyermekszövetségek,
meg a Vasárnapi Iskolák mellett mindenekelőtt ráterelődik figyel-
münk a mi evangélikus egyházi iskoláinkra. Az elemi iskolától egé-
szen a főiskoláig. Természetesen nem hagyhatjuk megemlítés nél-
kül azokat a lépéseket, amelyek már eddig is ezen a téren, ha nem
is evangelizáció neve alatt (a név nem fontos, a munka a fontos),
megtették. Az iskolai kisgyülekezetek, a diákszövetségek, a fő-
iskolai Luther Szövetségek stb. valamennyien szolgálják ezt a célt.
A megindult mozgalom vak és tudatlan lenne, hogyha mindezt nem
látná, nem tudná s mindezt a munkát el nem ismerné s nem méltá-

nyolná. Másfelől azonban kétségtelen, hogy az evangélizáció új szempontokat, új módszereket is hoz magával, amelyek az eddigi munkát bővíthetik, gazdagíthatják s eredményességében fokozhatják.

Iskoláink az evangélizációt a saját hatáskörükben, saját embe-
reikkel szolgálhatják. Sokkal intenzívebben, mint egy-egy tíz na-
pos, vagy három napos evangélizációs kampány (bár ennek is meg-
van a maga haszna és jelentősége). Bizonyos, hogy iskoláinknak
egyházi elszintelenedése ellen mostanában erősen kell küzdenünk.
Ez a küzdelem azonban a negatív síkon nem vezethet eredményhez.
A panaszok és rekriminációk mellett szükség van pozitív munkára
is. És itt nyílik tere a nevelési evangélizációknak. Ezzel mutatja ki
és dokumentálja az egyházi hitvallásos iskola a maga létjogosult-
ságát és nélkülözhetetlenségét. Ebben tűnik ki, hogy az önálló-hit-
oktató-lelkészek beállítása nem pótolja és nem pótolhatja az u. n.
felekezeti iskolát. Viszont a nevelési evangélizáció a hitoktató lel-
készek előtt is új perspektívát, új lehetőségeket tár fel.

Az iskolai evangélizáció munkája úgy látszik, mintha a gyüle-
kezeti evangélizációval szemben korlátozott volna. Másfelől azon-
ban éppen ez az előnye. Mert az iskolában a tanulók éveken át tanító
vagy tanár személyes behatása és befolyása alatt állnak, ami semmi
más téren ilyen intenzitásban nem található. Ez a kedvező alkalom
a családi élet kivételével sehol nem nyílik; sőt a mai családi élet
sem kínál sokszor ilyen kedvező alkalmat. Ezt kell kihasználni.

Mindenekelőtt állapítsuk meg, hogy a keresztyénség szemszö-
géből nézve, a felekezeti iskola ma már jórészt missziói iskola
azért, mert a gyermekek sok esetben a családból és az utcáról a
legminimálisabb keresztyén vallásosságot, ellenben annál több po-
gányságot, hitetlenséget hoznak magukkal. Akárhány esetben a fe-
lekezeti iskolának az a hivatása, hogy a gyermek lelkében ellene
dolgozzon azoknak a hatásoknak, amelyeknek az a családban és
környezetében ki van téve. Önámítás volna, ha ezt nem akarnánk
meglátni s úgy tennénk, mintha ez nem így lenne. Előfordul, hogy
a tanulót a környezete egyenesen a tanító, a lelkész, az egyház és
a vallás ellen „hangolja”. Nem szabad tehát általánosságban abból
kiindulnia az iskolai evangélizációnak, hogy feladata esetleg csu-
pán az lenne, hogy a gyermek keresztyén környezetből és csalá-
dából jöven, csak a már meglevő alapon kell tovább építeni.

A másik megállapításunk kell hogy ez legyen: a felekezeti is-
kola lényege nincs még teljesen biztosítva azzal, hogy annak jel-
lege evangélikus, fenntartója valamely egyházi testület, tanítói vagy
tanári kara evangélikus vallású. Mindezek a körülmények igaz hogy
fontosak, lényegbe vágók, nélkülözhetetlenek. De nem elégségesek.
Ne felejtjük egy pillanatra sem, hogy a tanuló nemcsak a pogá-
nyok között, hanem itt, hazánkban is, a keresztyénségről és az
evangélikus egyházzal talán legmélyebb és legmaradandóbb be-
nyomásait a mi evangélikus iskolánkban kapja. A tanító, a tanár, a
hitoktató, a lelkész személye, viselkedése, munkája alapján alkotja
meg a véleményét a tanuló a keresztyénségről, az evangélikus val-

lásosságról. Az iskola légköre, a tanítók személyisége a fogékony gyermeklélekben vagy építi, vagy rombolja az istenfélelmet, az egyházhoz való ragaszkodást. Életeszménye vagy az egyik, vagy a másik irányban alakul ki. Az egyház hivatalos munkásainak, a tanítóknak, lelkészeknek, hitoktatóknak esetleges hűtlen sáfárkodása, vagy az egyházzal, vallással szemben közömbös, lagymatag magatartása valósággal katasztrófális lehet gyülekezeteink és egyházunk jövődjére szempontjából.

Az iskola élete evangélicizációt jelent továbbá a szerint, hogy a tanító milyen személyes viszonyban áll a tanulóval és a tanuló szü-leivel. Minél jobban kialakul a gyülekezeti és személyes kapcsolatok rovására a lelkészi és tanítói vagy tanári karban az u. n. testületi szellem, amely másképp kasztszellem, annál inkább válik olyan intézménnyé, amely önmagában, elszigetelten munkálkodik s célját téveszti. Jézus együtt élt a tanítványaival. Indiában a „guru“-k (lelki tanítók) együtt élnek tanítványaikkal. Ha az iskolai nevelők más életsíkban mozognak, mint a tanulók, akkor a nevelési munkának kevés értéke van.

Végül az iskola nevelési evangélicizációnak szolgálatában áll a naponkénti áhítat, igeolvasás, a személyes lelki beszélgetések, a csendes napok és azok az evangélicizációk, amelyeknek tartására indult meg az idén nyáron egy mozgalom. Iskoláink is jól tennék tehát, hogyha iparkodnának azokat a jó törekvéseket, amelyek az evangélicizációs mozgalomban jelentkeznek, hasznosítani a maguk körében.

Akik erre elhívást éreznek, azok „engedelmeskedjenek a menyeyei látásnak.“

N. K.

Nagy Ansgar, észak apostola.

Irta: **Leontine von Winterfeld-Platen.**

Fordította: **Zarándi Attila.**

(Folytatás.)

Gunhilda asszony ellágyultan néz a leányra

— Most bizonyára haragszol ránk, amiért fogva tartunk és sohasem jutsz el hazádba?

Irmela összekulcsolta kezét. Derült arcán nagy békeség honolt.

— Gunhilda asszony, nem tarthattok itt tovább, mint Isten akarja. Egyedül az Ő hatalmától és jóságától függ, hogy megszabadítson és hazavigyen övéimhez.

Gunhilda asszony kissé büszkén veti hátra szőke fejét.

— Ha Gothebert úr nem akar szabadon bocsátani, azt semmiféle keresztyén Isten nem akadályozhatja meg. Azt gondolod, hogy Ő hatalmasabb, mint uram és hitvesem, pedig őt északon a tengerek királyának nevezik!?

— Bizony hatalmasabb, Gunhilda asszony. Hatalmasabb fönt a Walhallában lévő Odinnál és Freiánál is!

A leány még végére sem ért beszédjének, amikor harsogó kürtszó hangzott az őrtorony tetejéről. Gunhilda asszony fölugrik és ujjongva kiáltja:

— A sárkányhajó közeledik! Hamar fölmegyek, hogy meglássam, milyen messze vannak!

Irmela mellett elhaladva az ajtó felé siet

A fogoly leány egyedül van. Újból rokkája fölé hajol és fonja a surrogó fonalat. Mialatt a kerék pihenés nélkül forog, sóvárgó gondolatai átröppen-

nek hazájába, ahol övéi bizonyára nagy aggodalomban vannak sorsa miatt. Atyja Herigar szívében már keresztýén, békességben él ő összes szomszédaival és atyafiaival, körül minden szükségtelen vérontást. Nem tudja majd megérinteni, ki rabolta el a partról ártatlan gyermekét, amikor nyáron lement oda fürödni, hiszen minden este meg szokta tenni. Még ma is összeborzongott, ha arra gondolt, milyen hirtelen merült föl a sárkányhajó és idegen emberek elrabolták az alkonyat leple alatt.

Most éjjel-nappal azon sóvárgott, hogy életjelt küldjön atyjának, mert az bizonyára azt gondolja, hogy fürdés közben vízbefulladt. Gothebert úr vára azonban sok-sok mérföldnyi távolságra volt, egészen más földnyelven mint atyja birtoka. Már több hónapja volt itt, csöndesen és türelmesen várta megszabadítását. Panaszra nem volt oka, mert Gunhilda asszony mindig jó és barátságos volt vele szemben. Ő azonban atyja házában megszokta a keresztýén erkölcsöt és világszemléletet. Nem tudta magát beletalálni ezeknek a kalóznak a pogány életmódjába. Büszkén és bátran tanyáztak sziklaváraitban, joguknak tartották védtelen, békés hajók megtámadását és kifosztását. Azt gondolták, ez ősrégi joga a wikingeknek és mennél többet zsákmányoltak, annál többet áldoztak hálából az isteneknek.

Irmela féltette rokkáját és az egyik keskenyvívü ablakhoz lépett, hogy szintén kitekintsen a hazatérő hajó után. Innen felülről mindent jól áttekinthetett. Látta a nagy tengeröblöt a tajtékozó ártól mosott sziklakkal, a keskeny csónakot, amelyben a sárkányhajó utasait partra hozták, — a kíváncsian odafutó szolgálakat és szolgálókat. Ezek a várudvaron mindent cserbenhagytak, hogy ujjongva köszöntsék a végre hazatérő sárkányhajót és megcsodálják a zsákmány tömegét.

A nap már magasan állt az égen, visszfénye szinaranyként terült el a sötétkék, tiszta vízen.

Most Irmela felkiáltott és remegő kézzel kapaszkodott az ablak párkányba.

Nem voltak-e ezek keresztýén szerzetesek, amelyeneket már látott egyszer odahaza, atyja udvarában? A barna csuhák és a derekat övező egyszerű kötelek akkor mély benyomást gyakoroltak rá, nem is felejtette el őket. Ezek a papok, vajjon hogy kerültek ide? Gothebert úr rabolta-e el őket is mint őt magát?

Talán a nagy Ansgar az, akire atyja oly nagyon várt, hogy általjöjjön a frankok országából? és elhozza valamennyiüknek a szent keresztýséget? Irmela homlokához kap és bámulva néz le a várudvarra, ahová az idegen szerzeteseket vezetik a várkapun át, kettesével megbilincselve.

19. fejelet: II. rész

Az éjszakai szél ott bolyong a végtelen erdőségekből hirtelen kiemelkedő sivár sziklakúpok körül. A sápadt hold szinehagyottan kandikál a vándorló felhőfoszlányok között. A hervadt őszi lomb szárazon és barnán csüng a fákon. Ijesztő zörgés kél minden lépésnél, ha az ember az erdőn jár, az óriási fatörzsek árnyékában. A szabadhelyen, ahol a fák megritkulnak és a sziklakúp emelkedik, vörösen lobogó, parázsló tűz ég az éjszaka sötétjében. A gránitból való áldozati kövön lobog. A szabad térség közepén mint vastok, ezeréves vándorkő, szinte összenőni látszik a körülötte lévő sziklás talajjal.

Hajlotthátú, galambosz nő áll az áldozati kőnél. Illatos füveket vet a lángba, halkan ráolvasó varázsképleteket mormol. Lassan lépked a kő körül, éber szemmel figyel a éjszakai szél halk fuvalatára emelkedő és süllyedő láng ide-oda ingadozását. Az őserdő óriásainak kopár ágai között kúvik kiáltoz, a holdfény csalogatta elő faodujából.

Az öreg boszorkány időről-időre fölemeli hosszú, kuszált hajjal borított galambosz fejét. Aztán úgy látszik, mintha figyelne valamire, aminek mesziről kellene jönnie az áldozati kőhöz, a sötét erdőn át.

Nem is csalódott. Nehéz férfilépés és halk fegyvercsörgés válik hallhatóvá: az éjsötét fák között. Az erdő árnyából Gothebert, a szőke kalózkirály lép gyorsan és egyenesen a lángok éles fényébe. Az ősz boszorkány meghajtja fejét üdvözlésül.

— Vártalak téged, vad Gothebert és már megkérdeztem a runákat sorsod felől.

(Folytatjuk.)

MEGHÍVÓ.

A Magyarhoni Ág. Hitv. Evangélikus Misszióegyesület a soltvadkertii gyülekezettel 1937. november 6. és 7.-én templomának 100 éves fennállása alkalmával közgyűléssel kapcsolatos külmissziói konferenciát rendez.

A konferencia alaptárgya: **Krisztus és az egyház.**

Sorrend:

1937. november 6., szombat:

- D. e. 9:00: Megnyitó istentisztelet: Németh Károly M. E. elnöke.
 D. e. 9:30: Krisztus él! Előadás a gyermekeknek: Dedinszky Gyula, Kiss György lelkészek és Szakács László tanító.
 Középiszkolásoknak: Danhauser L. tanár és Schulek Tibor katonai lelkész.

Felnőtteknek:

- D. e. 9:30: Krisztus nélküli egyház: Scholtz László s.-lelkész.
 D. e. 11:00: Krisztusban élő egyház: Németh Károly, egyh. elnök.
 D. u. 1:00: Ebéd.
 D. u. 3:00: Missziói tanácsülés.
 D. u. 3:00: Vetítettképes előadás: Dr. br. Podmaniczky Pál, e. tanár.
 D. u. 4—6: Misszióegyesület közgyűlése. Előadást tart „Az egyház üzenete ma”: Schulek Tibor h. lelkész.
 D. u. 6:30: Vallásos est a templomban.
 Előadás: A gyülekezeti közösség ajándékai: dr. Deák János. Irásmagyarázó: dr. Molnár Gyula közig. bíró, a ME. v. elnöke.
 8:00: Vacsora.

1937. november 7., vasárnap:

- D. e. 9:00: Ifjúsági istentisztelet: Drenyovszky János vtanár.
 D. e. 10:00: Ünnepi istentisztelet: Bakay Péter esperes.
 D. e. 11:00: Díszközgyűlés.
 D. u. 1:00: Ebéd.
 D. u. 3—4: Előadás az ifjúságnak. Küld az egyház!: Bonyai Sándor KIE titkár.
 D. u. 3—4: Előadás a felnőtteknek: Krisztust hirdető egyház: dr. br. Podmaniczky Pál e. tanár.
 D. u. 6:00: Vallásos est a templomban.
 Előadás: A gyülekezeti közösség követelései: Wolf Lajos ceglédi esperes.
 Irásmagyarázó: v. Sréter Ferenc missziói lelkész.
 Befej. oltári szolg.: Sikter András helyi lelkész.
 8:00: Vacsora.

Szombat délután hasonló kérdésekről előadásokat tartunk a közeli filiákban. Lakatos Bócsa, Kosztra, Fischer Bócsa, Pronaifalván és Kiskunhalason. Az utóbbi helyen vasárnap délelőtti istentisztelet is lesz. Ezekre a helyekre a következőket kértük fel: Dedinszky Gyula, Kiss György, Hulvey István, Zászkaliczky Pál, Rimár Jenő, Mályusz Tibor, Belák Sándor.

A konferenciára jelentkezni lehet november 1-ig: Sikter András helyi lelkésznel Soltvadkert (Pest m.) és Danhauser László titkárnál Budapest VI. Bajza utca 45. címen. Szállást és reggelit a helyi gyülekezet ingyen felajánlott. A két napi élelemért és a részvételi díjért a vidéki vendégektől 5 pengőt kérünk. Megfelelő számú jelentkező esetében 33% kedvezményt kérünk. Akik egy helyről indulnak és legalább heten vannak, azok az illetékes jegypénztárnál 20% kedvezményt élveznek. Budapestről a következő vonatok indulnak: 7.40 (gyorsv.), 14.45, 18.23. Menetidő kb. 3 óra. Személyv. 5.20, gyorsv. 8.40 Kivánatos pénteken, nov. 5.-én megérkezni. Az érkezést mindenki közölje a jelentkezéskor, hogy kocsiról gondoskodhassunk. A budapestiek közös indulása: 5.-én 18.23 ó. a Keleti pályaudvarról.

Matthes Magdolna misszionáriusnő levele a magyar gyermekekhez.

Madrasz 1937. VIII. 1.

Kedves Gyermekek!

Indiai barátnőitek két leveléhez *) csupán néhány sort fűzök hozzá. Köszönjük írásaitokat, minden imádságotokat és adományotokat a misszió számára. Mindezt Isten gazdagon vissza fogja fizetni Néktek. *Az egymásért való imádkozás a legnagyobb szolgálat, amit egymás érdekében tehetünk*, mert ez fűz össze bennünket egymással és ez köt ismét mindannyionkat össze Urunkkal, a Jézus Krisztussal.

Jelenleg mindkét leányka confirmációi oktatásban részesül. Most különösképen imádkoznunk kell értük, hogy Isten belsőleg előkészítse őket. *Ugye úgy lesz?*

Örvendetes munkálkodás folyik nálunk. A leányiskolában jelenleg 360 gyermek tanul. Június óta még egy kisebb iskola is gondozásom alá tartozik, ahol 120 gyermek: fiúk és lányok tanulnak. Felséges dolog, hogy ilyen nagyszámú gyermekeregnek szólhatunk az Úr Krisztusról!

Most pedig Isten őrizzen Benneteket!

Maradjunk továbbra is összeköttetésben egymással a hit és a szeretet kapcsa által!

Szívből üdvözöl Benneteket:

Matthes Magdolna misszionárius néni.

Matthes Magdolna misszionáriusnő levele a missziói levelek fordítójához.)**

Igen Tisztelt Lelkész Úr!

Szívbéli köszönetet mondok Önnek leveléért, hűségéért, szeretetéért és gondoskodásáért. Az iskolai év kezdetén Isten gazdag áldását kérem Mindnyájukra!

Mily szép lenne, ha Magyarországból is jönnének az evangéliumnak hírnökei Indiába! Ehez Istennek magának kell hozzákészíteni az embereket.

Szívélyes üdvözlettel vagyok hálásan:

Matthes Magdolna misszionáriusnő.

*) Az itt jelzett levelek a Kis Harangszó októberi számaiban olvashatók.

**) Címe: Harmati Béla Ósagárd, up. Keszeg, Nógrád megye.

Afriikai aratási hálaünnep.

Évente kétszer ünnepeljük az aratás áldását. Egyik a nagy, másik a kis aratási ünnep. A mostanit az összes községek eltelve Isten iránti hálával, tarthatták meg. Termékeny év ajándéka hullott ölünkbe. De a Pereföld már más időket is látott. Amikor egy csepp eső sem volt. Irgalmatlanul süfött a nap és mindent leperzselt, ami csak zöldelt a vidéken. Az annyira áhított esőt hordó felhők helyett óriási sáska-rajok vonulása faltak fel mindent, ami még ellen tudott állani a tropikus hőségnek. A fák ég felé törő seprűk benyomását keltették. Nagy inség járt ennek nyomában. Sok ember és állat pusztult el éhen, mert nem volt eledel, habár a Kilimandjaro lakta keresztyének is gyűjtöttek élelmet pare földbeli testvéreik számára. Borzalmas helyzet mindenfelé. Akkor bizony nem lehetett mindenfelé vidám aratás-ünnepet ülni. De a jelenlegi termés felülmúlt minden várakozást. Isten megáldotta a szántóföldeket. Annál vidámabban jártá szájról-szájra az örömszózat: „Áldozz Istennek hálával!”

Hogy ünnepeltük hát az aratási ünnepet Gonja-n?

Előtte való nap szép díszet öltött a templom. A bejáratot valamint az oltárt, két-két ötméter hosszú pálmalevél övezte sok-sok virággal tarkítva. Másnap reggelén harangzúgás jelezte az ünnepnapot és intette a keresztyéne-

ket az aratási hálára. Az istentisztelet ideje közeledik. Lassan vonulnak a tarka öltözetű keresztyének a magaslaton épült templom felé. Majdnem mind-egyik fején viszi az aratási adományát és ünnepélyesen lépi át a templom küszöbét. Örömteljesen hangzik a feketebőrűek ajkáról a hálaadó ének: Ábrahám nevű pásztortestvérünk komoly prédikációt mond a gazdag magvetőről. Még egyszer elébünk tárja a gazdag aratás áldását. És ez az áldás késztesen hálaadásra és imára. Isten nem törődik a szerzeménnyel, mely megtelteti székrenyűnket és kamránkat, hanem az érzellemmel, mely szívünkben lakozik. Az Úr küldte nekünk üdvösségünkre az evangéliumot és gazdag termést ad gyermekeinek. Régente a szellemeknek áldoztunk, most kétszeres örömmel közeledünk Istenünkhöz, neki hálát adván.

Az istentisztelet véget ér. A gyülekezet felemelkedik helyéről. Padsorok szerint, énekelve lépkednek a férfiak az oltár elé. Ott leteszik adományukat, többnyire pénzt. Ez a hálaáldozatuk a munkáért és eredményért. Azután az asszonyok lépnek ki a padokból. Az ének folyik tovább. Új énekbe kezdenek. Először csodálkozik, hová lett az asszonyok gazdag hálaadománya, hiszen súlyosan megrakodva jöttek fel a templomhoz. Egyszerre csak furcsa zörejt támad — előtolják a padok alján elrejtett szeretetadományait, csúsztatják a földön, a teli kosarakat a fejükre teszik és így járulnak lassu menetben, folyton énekelve, az oltár elé. Megszóal egy tyúk — hamar befogják és az is a többi adományhoz kerül, de amíg oda jut, egyre hallatja ijedt, rekedt hangját. De ez az incidens sem az éneklőket, sem a gyülekezet egyik tagját sem zavarja. Közbe akad kecske és juh is, amit felajánlanak a hívők. Ők is erősítik a közéneket a maguk módján; kevésbé örömből természetesen, mint inkább félelemből!

Végre befejeződik az adomány beszolgáltatás. Dicsőtő és hálaadó ének elhangzott már. — Az ünnep megtörtént. Sokat áldozott ez a kis gyülekezet. Az oltár előtti térséget megtölti: nyolc mázsa rizs zsákokban felállítva, mellette nagy halom kukorica és Mhogo (ehető gyökér fajta), amott rakáson tojás, banán és egyéb gyümölcs. Mind ezen adományok nem csupán a gazdag termésért kifejezett köszönet, de egyúttal dicsőítés és hála mindazért, amit az Úr rajtuk az evangéliumon át művelt. A következő vásári napon azután a gyülekezet vénei értékesítik az egybegyűlt Istenáldását. Így történik a szegény égház és gyülekezet megsegítése.

És ha idehaza tartjuk az aratási hálaadó ünnepet, akkor mi is ne csupán a testi jókért hálálkodjunk, mint amilyen az élet és egészség, a munkánk eredménye, a föld gazdag termése, hanem elsősorban és különösképen a lelki malasztért. Mi többet nyertünk a pogány keresztyéneknél, mert mi már oly régóta ismerjük az evangéliumot. Annál inkább illet bennünket a hálaadás, annál inkább buzduljon fel ki-ki közülünk Isten dicsőítésére, mert meg vagyunk írva: „aki köszönetet áldoz, az engem magasztal és ez az út, hogy megmutassam neki Isten üdvösségét.”

Irta Kosmola M. misszionárius 1937-ben.

Fordította: Horusitzkyné Barthel Hermin.

Missziói imaóra.

A Misszióegyesület tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén, tehát most: november 9.-én, missziói csendes órát tartanak. Vagy csoportokban, vagy ha erre nem nyílik alkaiom, — magánosan. Novemberi imaóránkon elmélkedünk *Isten jóságáról*.

Az elmélkedés alapjául ajánljuk a következő igéket:

„Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való és a világgóságok Atyjától száll alá.” Jak. 1, 17.

„Ha ti gonosz léteketre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékot adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Lelket azoknak, akik tőle kérik.” Luk. 11, 13.

„Akkor tanakodtak egymással az Urnak tisztelői, az Ur pedig figyelt

és hallgatott; és egy emlékkönyv iraték ő előtte azoknak, akik félik az Urat és becsülik az ő nevét." Mal. 3, 16.

Adjunk hálát:

Mindazokért a férfiakért és nőkért, akik nemes életükkel és buzgó munkájukkal Isten országának és a Krisztus egyházának ügyét szolgálták s gyümölcsöt teremttek az örök életre. Azokért, akik szóval, tettel, szolgálattal a maguk életében Isten kegyelméből áldássá lettek. — Azért, hogy *Luther Márton* (szül. 1483. november 10.) kiválasztott eszközévé avatta, Szentlélekkel felkente és arra méltatta, hogy a keresztyénséget visszavezesse a Szentírásához és az új szövetség közbenjárójához, az üdvösség egyedüli szerzőjéhez Jézus Krisztushoz. — Mindazért, amit a legkülönbözőbb nyelvekre lefordított Biblia munkál a keresztyénység előmozdítására és megtartására. A Szentléleknek azokért az indításaiért, amelyekkel egyházunkban szolgálatra és munkára serkenti a tagokat.

Kérjük Istent:

Hogy adja kegyelmét Misszióegyesületünk közgyűlésére és ünnepélyeire (Soltvadkert, november 6—7.) — Hogy áldja meg egyházunk zsinatának munkáját, azokat az egyházi törvényeket, amelyeket a zsinat hoz (a zsinat november hónapban véget ér.) — Kérjük Isten segítségét az egyetemes közgyűlés munkájához (nov. 12.) s mindazokra a munkákra, amelyeket a közgyűlés alkalmával a különböző bizottságok végeznek. — Hogy adjon szívünkbe erős hitet és bizodalmat atyai jóságába, amellyel mindent megcselekedhetik feljebb, hogynem mint kérjük és elgondoljuk; hogy ebben a bizodalomban reá vessük minden gondunkat, bátran és vidám lélekkel dolgozzunk, meg ne szégyenüljünk semmi jó munkánkban. — Hogy tartson meg minket és egész népét az ő országának eljöveteleért való buzgó imádkozásban.

Imádság: Mindenható és örökkévaló Isten! A te hatalmas kezéd vezérelje úgy a népek életútját, hogy azok eljuthassanak szent neved igaz ismeretére, lélekben és igazságban való imádsádra, akaratod cselekvésére. Tedd ezért fogamatossá szent igéd hirdetését a földkerekség minden nemzetében s minden nyelvén. Bocsásd meg fogyatkozásainkat, kicsinyességeinket, ingadozásainkat. Állíts bele a te nagy céljaid szolgálatába. Nyisd meg szemünket, hogy meglássuk szolgálidnak azt a megszámlálhatatlan seregét, amely munkálkodik a te országod terjedéséért. Éreztesd velünk jelenlétedet, velünk létedet s ennek minden erejét. A Jézus Krisztusért, a mi Urunkért. *Amen.*

Missziói Gyermekszövetség órája.

Ének: Áldj meg minket Uristen. (Dt. 425.)

Kezdő ima vázlata: Megköszönjük Istennek, hogy a M. Gy. Sz.-ben Szent Fia által utat-módot nyújt arra, hogy az Ő szent neve ismeretében iskolai kényszer nélkül gyarapodhassunk. A Szentírásban való buzgó kutatáshoz és annak szorgalmas tanulásához a Szentlélek erejéért fohászkodunk.

Ige: Mikeás 4, 5., Efezusi levél. Zsoltárok közül a 33. 34. Az Isten nevééről szóló 1. kérést beszéljük meg. — Az egyéves gyermek is ismeri és mondja a kenyér nevét. De az a negyvenéves ember, aki már sok kenyeret megevett, sok kenyérsütést látott évről-évre szánt, vet, arat, dolgozik és aggságoskodik a kenyérért és azt is tudja, hogy a kenyérért mennyi háború folyt már, hogy hazánk egyes vidékein milyen kenyeret esznek a lakosok, hogy a föld népei milyen kenyeret esznek, a föld malmai mennyi lisztet őrölnek egy nap s hány ember dolgozik a sütőiparban, mitől lesz a kenyér likacsos, mekkora tápláló ereje van a kenyérnek — aki mindezt tudja, az az ember a kenyér nevét sokkal jobban ismeri, mint az egyéves gyermek. Azt mondjuk, hogy a gyermeknek is, meg az embernek is van fogalma a kenyérről, de a felnőtt ember kenyér-fogalma sokkal gazdagabb, mint a gyermeké! — A kenyér mellett több más névnek is meg kell gazdagodnia a lelkünkben mire felnövekedünk. Ilyen nevek még: atya, anya, szülőföld, haza, nemzet, kötelesség, bűn, stb. Minden név között a leggazdagabb legyen azonban a lelkünkben az Isten neve: Nem is

tud különben más név olyan gazdag lenni, mint Istené! Ha örökké tanulnánk s tapasztalatokat gyűjthetnénk Isten felől, az Ő neve gazdagságát soha ki nem meríthetnők. Csodálatos azonban az, hogy a parányi emberben hogyan fejlődhetik oly nagyra Isten neve. Milyen boldog lehetett pl. Mikeás próféta, mikor így tudott Istenről beszélni: „a mi Urunk Istenünk nevében járunk örökké.“ Mi lehetett a zsolotáríró lelkében, mikor így kiáltott: „Féljen az Úrtól mind az egész Föld!“ Mit érezhetett a szívében Isten felől az a király, aki így szólt: „Jöjjetek fiaim, hallgassatok rám, megtanítlak titeket az Úr félelmére!“ — Többet földi ember Isten nevének gazdagságához nem szerezhet, mint amit kapott és megírt Pál apostol pl. Efez levél 1. részében a 15—23. versig. Kétezer év óta senki sem kapott többet ennél Isten neve gazdagságából, de a földi életre ez teljesen elég is. Most még csak azt szívleljük meg, hogy minden bibliaolvasás, áhitat, Istentisztelet, vallástanulás, de egyéb jó tanulás is folyton gazdagítja bennünk Isten szent nevét. Csak ez alkalmakat meg ne vessük, hanem drága áron is megvegyük őket. A természeti és külső világ dolgai pedig szintén hadd emlékeztessenek és figyelmeztessenek arra, amit az Igéből tanulunk. Villám — az eljövendő Úr jele, felhő — felhőben jelenik meg az Ember Fia, szél — a Szentlélek működésének külső jele, víz — a naponkénti megújulás és keresztség jele, a föld a szívünkre, a mag az Igére, a fa az Isten országra, a tűz a szeretet melegére, de együttal az örök kárhozatra, a kenyér és bor az Úr szent testére és vérére figyelmeztet és így tovább minden jelenség az Isten nevének megszentelésére szolgáló eszköz lehet, ha eleve meg nem keményítjük a szívünket Istennel szemben. Hogy megszentelhesük Isten nevét, ehhez elsősorban az kell, hogy azt tudjuk mondani: akarom, hogy Isten neve egész életemen át gazdagodjék bennem és ehhez kérem szüntelen a Szentlélek segédelmét. A missziói munkához tartozik, hogy magunkban gazdagítjuk Isten nevét és embertársainkat is minden lehető módon segítjük ebben a gazdagító törekvésben.

A következő példák az életből mutatják, hogy Isten nevének megszenteléséért a gyermekek nemcsak imádkozhatnak, hanem cselekedetekkel szolgálhatnak is és Isten cselekedetüket megáldja.

Gyermekmisszionáriusok.

Egy istenfélő családban szülők és gyermekek egyformán ügyeltek arra, hogy Isten nevét a házban mindenki tiszteletben tartsa. Nos egyszer aztán az egyik ágról-végről rokon atyafi látogatóba jött a házhoz és ennek az embernek a szájából beszélgetés közben csak ki-ki ugrott egy-egy istenkáromló szó. A kis szelid, szende Tini ott játszott a szobában és a fülét mintha késsel hasogatták volna, valahányszor a vendégbácsi Isten és Jézus nevét hiába vette s káromolta. Egy idő múlva odabújt Tini az anyja ölébe, lehúzta a mama fejét sügötávolságra és azt kérdezte: „Édesanyám kérem, imádkozza az István bácsi a Mi Atyánkot?“ „Nem tudom“ — felelte az édesanyja, — kérdezd meg István bácsitól magától!“ Tini ezt meg is tette. „István bácsi, — szólalt meg Tini, — imádkozza maga is a Mi Atyánkot?“ „Mit, hogy imádkozom-e? — felelte büszkén és kissé mosolyogva István bácsi — még hozzá minden áldott nap.“ „De hiszen a Mi Atyánknak mindjárt az első kérdésében azt mondjuk: „Szenteltessek meg a Te neved“, hogyan, hogy István bácsi meg káromkodik?“ — kérdezte most Tini. István bácsi erre ugyancsak elpirult és igen restelte a dolgot, zavarából azonban másképp nem szabadulhatott, mint hogy azt felelte: „Igazad van lányom, elvetem ezt a gonosz szokásomat.“

Nagyfejú, de azért igen ügyes diákgyerek volt a középiskola III. o.-ban Gászó Gyurka. Márkos, természetes, szemfüles volt, nem csoda, hogy a labdarúgókörnél elsőrendű kapus lett belőle. Ahol ő védett, az a csapat nem kapott ki, ha nem is győzött. Ekkortájt nagy bajban volt az V. osztály egyik labdázó csapata, a „Toldi.“ Minden csapat kirakta s most már a város leggyöngyösebb csapatával került szembe. Ha ez is megveri, akkor szegényében el kell tűnnie a világ színéről. Elmegy a Toldi kapitánya Gászó Gyurkához és megkéri szépen: Gyurka, a szombati kézilabda mérkőzésen segíts ki bennünk, különben végünk van! Az ám — feleli Gyurka — csakhogy a mi áldott igazgató urunk épp azért tiltotta be a labdarugást, hogy a gormba rugódozás közben ne ká-

romkodjunk és ne szitkozódjunk. A „Toldi“ pedig csúnyán vétkezik ez ellen a két bűn ellen, a kézilabdában is, ha csak valaki nem ellenőrzi a játéktokat. Tudd meg, hogy a káromkodás, szitkozódás nem erő és hősiesség, hanem hitvány gyávaságnak és gyarló erőtlenségnek a jele. Azzal a kikötéssel játszom veletek, ha megfogadjátok, hogy egyetlen szóval sem káromkodtok s szitkozódtok. A próbamérkőzésen a szátokat is próbára teszem. — A fiúk a próbán megtanulták a szelíd, tiszta, csendes s mégis ügyes játékot és szombat délután győztek.

Ha Isten nevét hittel a szívünkbe fogadjuk, akkor ez a név bensőnket, de külsőnket is megszenteli, csodálatosan átváltoztatja.

„Mivel kened az arcodat, hogy úgy ragyog?“ kérdezte egy pogány hindu a derék és bátor keresztyént, aki a keresztségben a Pema nevet kapta, ami azt jelenti: szeretet. Pema azt felelte: én egyáltalán nem kenem magamat semmivel sem A pogány ebbe nem nyugodott bele, hanem azt erősítette, hogy valamije mégis van minden keresztyének, amivel keni magát. Azt mondta a pogány Pemának, hogy Agrában, Suratban, Bombayban is látott keresztyéneket és őrajtuk is tapasztalta ezt a ragyogást. Pema erre nevetett, úgyhogy arca most mégjobban ragyogott mint előbb és azt mondta: nos hát megmondom, mitől ragyog a keresztyén ember arca: a szív megtalálta a békéjét!

Gyermekek ne nyugodjatok, míg arcotok attól a békétől nem ragyog, amit egyedül Isten adhat Krisztus Urunkban. Az első kérést magyarázatostul lassan elmélkedve sokszor tanulassuk!

Záróimánkban annak a kornak az eljöveteleért esedezünk, melyben Jézus Krisztus szent nevére minden térd meghajol.

Záróének: A 425. ének utolsó verse.

H I R E K.

Külmissziói konferencia. A magyarhoni misszióegyesület őszi közgyűléssel kapcsolatos konferenciáját nov. 6—7-én Soltvadkerten rendezi. A konferenciák alaptárgya: *Krisztus és az egyház.* A konferencia evangelizáló jellegű és kapcsolódik a gyülekezet 100 éves jubileumához. Részvételi díj: 2 napi teljes ellátás, szállás és részvételi díjjal együtt 5 pengő. Jelentkezni lehet: Siktér András lelkésznel Soltvadkert (Pest m.) és Danhauser László titkárnál Bp. VI. Bajza-utca 45. Az érkezés időpontját kérjük jelezni.

Külmissziói kiállítás. Az orsz. gyermek és családvédelmi kiállításon a protestáns egyházak közös termében igen sokan megállnak a külmissziói rész előtt. Itt látjuk a Molnár M. által hazahozott pitilui benszülött kunyhót és az evang. gyermekszövetségünk kiadványait, ami azt hirdeti: Mit tehet a gyermek a gyermekért. A kiállításra igen szép anyagot küldött a győri és soproni gyülekezet. A kiállítás a Múcsarnokban van: okt. 24-ig bezárólag.

Külmissziói összejövetel és imaóra az Üllői-úton. Egyesületünk minden hónap második keddjén este fél 6 órakor Budapesten, az egyetemes egyház imatermében (VIII. Üllői-út 24. II. em.; feljárat az udvarból) külmissziói összejövetelt és imaórárt tart. A legközelebbi összejövetel november 9.-én van; azonban nem az imateremben, hanem Üllői-út 25. szám alatt, a II. emeleten. Előadást tart „Egy meghalt misszió üzenete“ címen Németh Gyula szekszárdi lelkész. Bibliát magyaráz Urbán Ernő honvédségi lelkész. Az egyesület mindenkit szeretettel hív ezekre az összejövetelekre. — Az október 12.-i összejöveteleten Karsay Gyula, a Pro Christo Diákszövetség volt titkára tartott előadást e címen: „Hogyan készül egy misszionárius?“ Elmondta, hogy angliai tartózkodása alatt volt alkalma megfigyelni, hogy kit küld el Isten a misszióba. Isten szolgálja csak az lehet, aki 1. engedelmeskedik Isten hívásának; 2. Szentlélekkel felkent; 3. a gyülekezetben gyakorolja magát; 4. szilárd hittel bí-

zik Isten minden igéretében; 5. imádkozó életet él. Utána Scholz László hirdette az ígét Márk 4, 40. alapján. Jézus joggal keres hitet; mert tanítványának lenni annyit jelent, mint hinni. Isten vakmerő hitet vár, amely most és azonnal csak benne bíz.

A negyedik Lutheránus Világgyűlés 1940-ben Amerikában lesz. Így határozott a Végrehajtó Bizottság, amely az idén augusztus 24—28. tartotta üléseit Amsterdamban, Hollandiában. A Világgyűlés öt évenként jön össze. Az első világgyűlés 1923-ban volt Eisenachban, a második Koppenhágában, a harmadik Párisban. A negyedik világgyűlésen körülbelül 30—40 ország lutheránusai jönnek össze. A Lutheránus Világgyűlés elnöke D. Marahréns hannoveri országos püspök.

Maradj velünk! Erre kérték az Emmaus felé haladó tanítványok a halálból életre kelt Mestert. Maradj velünk! Ezzel az Igével indult utjára a Fébé 1938. évi leszakítás naptára, hogy olvasóit nap-nap után a megtartó Krisztus felé segítse, akinek a velünk léte, a velünk maradása mindennél felettebb való. Aki a naptárt ismeri, az megvásárolja azért, mert nem tudja nélkülözni, annak pedig, aki még nem ismeri, szeretettel ajánljuk. Külön is felhívjuk a figyelmet a naptár tartalomjegyzékére, amely az egyes történetek, elbeszélések, hasonlatok stb. fogalom szerinti csoportosítását tartalmazza. A leszakítás naptár ára 1.40 pengő, fekete egészvászonkötéses könyvalakban 1.60 pengő; kapható a Fébé könyvkereskedésben Budapest VII., Damjanich-utca 25/a. Iratterjesztéseknek, viszonteladónak megfelelő százalék.

A nacionalizmus Mongóliában. Hogy az ázsiai népek az európaiaktól milyen jól és könnyen elsajátítják a nacionalizmus módszereit, annak bizonyossága egy ismeretlen nevű mongol hazafinak egy kínai-mongol népgyűlésen mondott lelkesítő beszéde. A szónok szerint amikor Dzsingisz kán betört Európába, arra kényszerítette Európá népeit, hogy szolgaságuk jeléül nyakkendőt viseljenek s ez a viselet a mai napig megmaradt. Éppen az egyre lobogóbb nacionalizmus miatt nehezebb a keresztyén miszió munkája Ázsiában is. A mongol nép most már csak három millió lelket számlál. Tönkre tette és elsorvasztotta őket testileg-lelkileg a

buddhizmusnak az a formája, amelyben élnek. Minden családnak egy férfi-tárgya buddhista pap s az évszázadok folyamán ez a szokás már magában véve is gyöngítette a mongolokat, mert papjaik nőtlenségben élnek.

A Magyar Keresztyének Naptára, leszakítás bibliai tőmbnaptár 1938-ik évfolyama október első felében megjelenik. A legrégebb és leggazdagabb tartalmú magyar kiadású tőmbnaptár irógardáiából Ravasz László dr. és D. Kapi Béla püspökökkel az élen fel-említiük dr. Kováts J. István, Nyáry Pál, Túróczy Zoltán, Győry Elemér, br. Podmaniczky Pál, Enyedy Andor dr., Nagy Ákos, ifj. Szabó Aladár, Szabó József, Varha Tamás, Dömötör Ilona munkatársakat, de a többi, mintegy 50 munkatárs is a keresztyén tapasztalatnak, az isteni vigasztalásnak, az erő forrás megmutatásának nagy gazdagságát halmozza fel a naptár minden egyes lapján. A rövid bibliamagyarázat és ahhoz fűzött kedves illusztrációk kivül a naptár a bővebb bibliai tanulmányozásra is segítséget nyújt bibliai árfonalával. Házi áhitat tartására sok száz ezer családban használják és erre adott eszköznek bizonyult. Ára: maga a tőmb P 1.20, művészi hátállappal P 1.60, könyvalakban P 1.60. Megrendelhető a Bethánia-könyvkereskedésben, Budapest, VIII., Gyulai Pál-u. 9. 10 példányon felüli rendelésnél 25% árengedmény.

A „Kelet Gyöngye.” Usszuri tartományt Szibériában, a Csendes Óceán partvidékén már régóta a „Kelet Gyöngye” néven ismerik. Ez a tartomány közvetlenül Vladivosztoktól északra terül el, nyugaton az Amur folyam határolja. Igen különös terület ez; északnak és délnek a keveréke. Állatvilágában megtalálhatók ugy az északi, mint a déli éghajlat képviselői. Együtt vannak a rénszarvas és a tigris, a barna medve és az óriáskigyó, az északi vadlud, hatytyu és réce, valamint az indiai flamingó és az ausztráliai fekete hatytyu. Nyírfa, fenyő és cédrus keveredik a diófaival, a parafa-tölggyel és a tropikus kuszónövényekkel. A régi legenda azt tartja, hogy a Teremtő a föld minden tájáról elszórt egy keveset Uszuriban. Megmérhetetlen vas, zén, réz és cink, azonkívül drágakövek is vannak Uszuri földjének mélyében.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evangélikus Misszióegyesület pénztárába 1937.
szeptember 23.-tól október 22.-ig beérkezett összegekről:

Tagdíjak: Özv. Csonka Józsefné 3.— Bakay Péter Apostag 3.— (1) Honéczy Pál Pilis 3.— (1), Mezőssy Sámuel Edelény 1.—, Kőrösi Józsefné Ráckeve 1.—, Karner Frigyes Közeg 1.— (1) P.

Offertorium: Szombathely 16.84, Győr 20.20, Dabrony 14.—, Bpest-Üllői u. külm. órán 6.23 P.

Adományok: Özv. Vásárhelyi Deszöné Tinnye 3.—, Csanádalberti egy-

Szeretettel kérem a tagokat és a hittestvéreket, hogy a szelvényen megírni sziveskedjenek tagdíj, offertorium, adomány vagy gyűjtés címén könyvelendő el a küldött összeg. — Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1937. október 22.

Csekkszám: 16.188.

ház 1.—, Szarvasi fiókegylet indiai evangélista tartására 82.02 P.

Perselygyűjtés: Bpest-Angyalföld 11.20, Horváth Zsuzsanna Győr 5.12 pengő.

Gyermekszövetség: Gyűjtés: Szombathely 5.95; bélyegért: Szombathely 4.50, Hatvan-Gyöngyös 15.—, Bpest-Angyalföld 4.16 P.

Christiananda missziójára és árva javára: Zarándi Attila 1—1.— P.

Rimár Jenő pénztáros,
XIV. Gizella-ut 28. fsz. 1
Telefon: 2-97-189

Győr—Hegyeshalom—Wien

Állomások	Sz	τ	m.	Gy	Exp	Expr	Gy	M.	Sz	Gv	Sz.	Gy.	Sz.	M.	Gy.
	2-3	2-3	2-3	1-3	1-2	1-2	1-3	2-3	2-3	1-3	2-3	1-3	2-3	2-3	1-3
Győr	245	522	740	812	921	1003	1026	1035	1344	1519	1650	1816	1830	2050	219
Abda m. h.	257	535	751					1046	1353		1659		1842	2101	
Öttevény	305	544	758					1053	1359		1705		1850	2108	
Lébény-Masztmítkós	315	600	807					1102	1406		1713		1900	2117	
Horvátkimle	327	613	818					1113	1415		1722		1912	2128	
Moson-Móvár	342	631	829				1,51	1124	1426	1544	1732	1841	1925	2139	305
Levél m. h.	353	643	837					1132	1434		1740		1935	2147	
Hegyesh. é.	400	651	843	851	953	1035	1100	1138	1439	1553	1745	1851	1942	2153	320
Hegyesh. i.	526	746	—	858	1005	1046	1126	—	1648	1621	1919	1911	—	—	405
Wien Obhf. é.	725	940	—	—	1124	1205	1230	—	1845	1725	2140	2015	—	—	600
Wien Wbhf. i.	942	—	—	—	1145	1220	1428	—	2055	—	—	2135	—	—	810

Wien - Hegyeshalom - Győr

Állomások	Gy	M.	Sz	M.	Gy	Gy	Sz.	Sz.	Sz.	Gy	M.	Gy.	Exp	Exp	T.
	1-3	2-3	2-3	2-3	1-3	1-3	2-3	2-3	2-3	1-3	2-3	1-3	1-2	1-2	2-3
Wien Wbhf. é.	2215	—	—	524	645	800	—	—	—	1445	—	—	1824	1938	1752
Wien Obhf. i.	2350	—	—	624	810	1000	735	—	1224	1700	1600	—	1844	1952	2018
Hegyesh. é.	120	—	—	830	913	1102	944	—	1517	1803	1749	1947	2003	2111	2208
Hegyesh. i.	220	407	611	844	937	1122	1030	1231	1600	1828	1834	1955	2015	2121	2244
Levél m. h.		413	619	850			1035	1237	1605		1840				2252
Moson-Móvár	236	422	630	900	947	1132	1047	1246	1613	1838	1849				2305
Horvátkimle		433	642	911			1055	1255	1621		1900				2317
Lébény-Masztmítkós		444	654	922			1104	1304	1630		1911				2329
Öttevény		453	704	931			1111	1311	1637		1920				2339
Abda m. h.		500	712	938			1117	1317	1643		1927				2347
Győr	320	510	723	948	1012	1157	1125	1325	1651	1903	1937	2027	2046	2152	2358